



КИРИЛІНА Ірина Яківна (25. 03. 1953, м. Дрезден, Німеччина — 04. 09. 2017, Київ) — композитор. Заслужений діяч мистецтв України (1999). Член НСКУ (1980). Лауреатка низки міжнародних та всеукраїнських фестивалів і конкурсів, зокрема Гран-Прі «Пісенного вернісажу» (Київ, 1998). Закінчила Київське музичне училище ім. Р. Глієра (1972; кл. теорії музики *В. Подвали*; брала уроки композиції у *Р. Верещагіна*), консерваторію (1977; кл. композиції *М. Дремлюги*). Відтоді — на творчій роботі. Від 1999 — доцент кафедри естрадного співу Київського університету культури і мистецтв. Творчості К. притаманний ліризм. В академічній музиці надає перевагу камерним жанрам. Наприкінці 1980-х рр. здобула популярність як авторка поп-музики. Її пісні виконували В. Білоножко, О. Білозір, А. Кудлай, Н. Матвієнко, Л. Сандулеса та інші. Має фондові записи на Українському радіо і телебаченні. Оpubлікувала збірку пісень «Пісні» (1985), «Веселая песенка» (1986), «Мій комсомол» (1989), «Пісні для дітей» (1991; усі — Київ).

Основні твори

моноопера «Три портрети» для мецо-сопрано й камер. оркестру (1987, сл. Л. Костенко), дит. опера «Вовк-чарівник» (1993, лібрето Г. Аронова); для симф. оркестру – Симф. (1977), сюїта «Дивертисмент» (1978), Симфонієта для 13-ти струн. інструментів (1987); для камер. оркестру – камерна симф. «Zeifall» (1990); для естрадно-симф. оркестру – Концерт (1987); для оркестру нар. інструментів – «Мелодія» (1994), «Жартівливі награвання» (1997); Квартет для саксофонів (1990); Соната для скрипки і фортепіано (1980); камерні кантати: № 1 – «Із зоряного ковша» (1977, сл. М. Цветаєвої), № 2 – «Приказки» (1978, на укр. нар. тексти), № 3 – «Знаки пам'яті» (1986, сл. Н. Турбіної), № 4 – «Меморія» (1988, сл. А. Ахматової), «Молитва» (1989, на канонічні тексти), «Розмите бачене» для чол., дит. хорів та органа (1992–93, сл. П. Мовчана); для театру – рок-опера «Що у світі найсильніше?» (1982), рок-мюзикл «Герострати 20 ст.» (1986), муз. трагедія «Оргія» (1987, за Лесею Українкою), лірична комедія «Леся Калина – славна дівчина» (за В. Канівцем), мюзикл «Бісеня з дискотеки» (за В. Гольдфельдом; обидва – 1988); «Арія краси» для голосу і фортепіано (2002, сл. З. Дикої); пісні, хори, романси, обробки нар. пісень; музика для вистав.

Рекомендована література

- Кулик Р. Визнання // Музика. 1986. № 4;
- Шурова Н. Музика – її життя // Молодь України. 1986, 28 трав.;
- Конькова Г. Стати майстринею // КіЖ. 1988, 19 черв.;
- Владимирова Г. Алфавит Кирилиной // Правда Украины. 1997, 7 марта.

О. У. Литвинова

Бібліографічний опис:

Кириліна Ірина Яківна / О. У. Литвинова // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-6342>. – Останнє поновлення : 2017.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).